

ת"פ 33820/08/16 - מדינת ישראל נגד אורן מזן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 33820-08-16 מדינת ישראל נ' מזן(עצור
(בפיקוח)

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורן מזן (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד
סמולסקי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ובו ארבעה אישומים שעניינם עבירות אלימות מגוונות אותם ביצע הנאשם בתחילת חודש אוגוסט 2016, כלפי מספר מתלוננים שונים. אתאר בקצרה את העובדות המפורטות בכל אחד מהאישומים, על פי סדרן הכרונולוגי של העבירות, אשר תחילתן בפתחתה של פיצרייה משותפת לנאשם ולחברו (להלן: "השותף") בקניון בפתח תקווה ביום 1.8.16.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 3.8.16, בשעה 13:40 או בסמוך לכך, ביקש הנאשם מאחד המנקים בקניון לפנות את האשפה מהפיצרייה, ובתמורה יתן לו לאכול פיצה. משסירב המנקה להצעתו של הנאשם, הלך הנאשם בעקבותיו לעבר מחסן כלי הניקוי בקניון, קילל אותו, אמר לו שיהרוג אותו ודחף אותו מספר פעמים לאחור בידיו. בגין מעשים אלה הורשע בעבירות תקיפה ואיומים.

על פי המפורט באישום החמישי, ביום 5.8.16 בשעה 23.00, הגיע הנאשם לבית הוריו של השותף, ודרש מהם 500,000 ₪ במזומן, על רקע יחסי השותפות שלו עם בנם ואיים "אם אתם לא מביאים לי עכשיו חצי מיליון שקל, אני מזיין אתכם". באותן הנסיבות השאיר הנאשם שורה ארוכה של הודעות קוליות מאיימות בטלפונים הניידים של השותף, אמו ואשתו וכן בטלפונים של אביו ואחיו של הנאשם עצמו. תוכן ההודעות מפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן ואסתפק בכך שאציין כי הנאשם השתמש בשיחות אלה בביטויים בוטים ופוגעניים, ואיים, בין היתר, לדקור את השותף בגרונו, להצית את הרכבים שברשותם, לשרוף את השותף עצמו, לשחוט אותו לאנוס את אשתו ואת בני המשפחה. דברי בלע נוספים כיוצא בזה.

עוד מצוין באישום החמישי כי למחרת נסע אביו של השותף (להלן: "האב") לבית משפחת הנאשם ושוחח עם הוריו ואחיו של הנאשם. בדרכו חזרה, נסע הנאשם במהירות גבוהה, אחרי הרכב בו נהג האב, וניסה לעקוף ולדחוק את רכבו של האב לשולי הכביש תוך כדי שהאב עושה את דרכו לתחנת המשטרה הקרובה. כשעצר האב את רכבו ברמזור, עצר הנאשם אחריו, יצא את רכבו, ניגש לרכבו של האב, בעט בדלתות ובחלונות ועקר את מראות הרכב. משראה הנאשם כי האב פונה לכיוון תחנת המשטרה, נסע מהמקום. בגין המפורט באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירות איומים וחבלה במזיד ברכב.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 6.8.16 בשעה 9.10 ניגש אחד משכניו של הנאשם לדירתו של הנאשם כדי לבקש ממנו להנמיך את המוזיקה. בחלוף מספר דקות הגיע הנאשם לדלת דירתו של אותו שכן, דפק עליה ואמר לו "אני אזין אותך". בהמשך למתואר לעיל, במסדרון בין הדירות, תקף הנאשם את אותו שכן באמצעות כפכף. לאחר מכן, בסמוך לשעה 11.55, הגיע הנאשם לדלת דירתו של אותו שכן, החל לצעוק ולהשתולל ואיים כי יהרוס לו את החיים. בשלב זה יצאו מדירותיהם שני שכנים נוספים וניגשו לנאשם בניסיון להרגיעו. הנאשם נכנס לדירתו, נטל סכין מטבח ואמר לאותם שכנים "אל תתעסקו איתי אני משוגע". כמו כן נטל מביתו כיסא והשליך אותו לעברם, מבלי שפגע בהם.

בעקבות אירועים אלה הגיעו למקום שלושה שוטרים, אשר ניגשו אל הנאשם וביקשו לעצרו. הנאשם קפץ לעבר אחד מהם, דחף אותו והחל לקלל את השוטרים. בנוסף אמר כי יזכור פניהם ויגיע אליהם. הנאשם בעט ברגלי השוטרים וירק בפניו של אחד מהם. לאחר מכן הוריד את תחתוניו וצעק לשוטרים "בואו תמצצו לי את הזין". בתחנת המשטרה המשיך בהתנהגותו הפרועה, השמיע איומים קשים כלפי שוטר, לרבות איומים לפיהם יחסל את ילדיו ויהפוך אותו לנכה. כמו כן השמיע ביטויים בוטים, מאיימים ופוגעניים, בעלי קונוטציות מיניות בוטות, כלפי שתי שוטרים ושטר נוסף בתחנה. בגין מכלול המעשים המפורטים באישום זה הורשע הנאשם בריבוי עבירות איומים, ובעבירות תקיפה והעלבת עובד ציבור.

על פי המפורט באישום השלישי, ביום 7.8.16 התקשר הנאשם מבית הכלא הדרים לטלפון בפיצרייה. לשיחה ענתה אשת השותף, ואז שאל אותה הנאשם מה היא עושה במקום ואיים עליה כי ירצח אותה. בגין מעשים אלה הורשע בעבירת איומים.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, תוך שצוין כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל. בהמשך הופנה הנאשם בהסכמה, ומבלי שהדבר יגביל התביעה בטיעוניה, לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן אשר התייחס למצבו האישי והמשפחתי. מדובר באדם כבן 33, רווק המתגורר בבית הוריו. בגיל ההתבגרות חבר לחברה שולית וגילה קושי בקבלת מרות. הוא סיים 11 שנות לימוד ולא גויס לצבא עקב מעורבות בפלילים. לאורך השנים הופנה לשירות המבחן מספר פעמים וטופל בגין התמכרות לסמים והתנהגות אימפולסיבית. בשנת 2010 הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים קשה בה נפצע באורח אנוש ולאחריה עבר

הליך שיקום ממושך בבית לוינשטיין. הוא מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי, מתקיים מקצבת נכות וסובל עדיין מכאבים המטופלים בקנביס רפואי. לאחר התאונה ועד למעצרו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות. מספר ימים לפני מעצרו פתח פיצרייה בשותפות עם חבר וכיום הוא מצוי במשא ומתן על מכירת חלקו לשותף.

הנאשם הסביר כי הרקע לביצוע העבירות הוא לחץ שחווה כתוצאה מהמועד הקרב לפתיחת הפיצרייה, עמו התקשה להתמודד ובגינו אף צרך כמויות גדולות מהקנביס הרפואי שהיה ברשותו. עוד תיאר כי חווה את יחסו של השותף לעסק כחוסר אחריות, בעוד הנאשם השקיע משאבים כספיים ורגשיים על מנת להצליח בהפעלת העסק, לאחר שנים בהן התקשה להשתלב מבחינה תעסוקתית. הנאשם הסביר כי התקשה לשלוט בדבריו ובהתנהגותו ואף הגיב באופן אלים ותוקפני כלפי המתלוננים, והביע בוושה וצער על התנהגותו בפני שירות המבחן. הנאשם טען כי מדובר בהתנהגות חריגה עבורו, אולם גילה הבנה כי הוא נוטה להתנהגות אימפולסיבית, מתקשה בדחיית סיפוקים וסובל מסף תסכול נמוך, וביטא נכונות להשתלב בטיפול במטרה לנהל אורח חיים יציב ורגוע.

בבוא קצינת המבחן לבחון את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד ואת הסיכוי לשיקום, התייחסה כגורמי סיכון לכך שלנאשם קושי בקבלת מרות וסמכות, מגיל צעיר גילה קשיים בתפקוד יציב, התקשה להתמיד במסגרות, חבר לחברה שולית, החל להשתמש בסמים וביצע עבירות על החוק, לרבות עבירות אלימות. על פי התרשמותה, לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית ובמקרה הנדון לא הצליח להתמודד עם הלחץ בו היה נתון ואף התקשה לקבל עזרת בני משפחתו. כגורמי סיכוי התרשמה כי להליך המעצר הממושך השפעה מרתיעה ומציבת גבול, וכי הנאשם מכיר כיום יותר בדפוסיו האלימים והבעייתיים ומבטא רצון לערוך שינוי במצבו ולרכוש כלים להתמודדות עם מצבים מורכבים.

נוכח כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה וכן על השתתפותו באסר בפועל בדרך של עבודות שירות, באופן שיאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ושיקומי לו הוא נזקק וכן לסייע בהתארגנותו לתפקוד תעסוקתי מסודר.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם אשר בתוך פרק זמן קצר ביצע עבירות אלימות כלפי כל הסובבים אותו, החל מעובד הניקיון בקניון, דרך שותפו ובני משפחתו של השותף, בני משפחתו שלו, שכניו לבניין וכלה בשוטרים שהגיעו לעצרו ואשר פגשו בו בהמשך בתחנת המשטרה. בסך הכול פגע הנאשם בלא פחות מ-7 אזרחים ו-5 שוטרים שונים, כאשר כל אחד מהאירועים חמור בפני עצמו, והצטברותם מעידה על חומרה יתירה. חומרה מיוחדת מתעוררת לנוכח השימוש בסכין באישום הרביעי, דרישת התשלום בת 500,000 השקלים מהוריו של השותף והסיכון שגרם לחייו של האב עת ניסע לדחוק את רכבו לשוליים, כמו גם האופן החמור בו פגע לאחר מכן ברכבו של האב.

לחובת הנאשם גם עבר פלילי מכביד אשר כולל 3 הרשעות קודמות וביניהן עבירות איומים, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור והיזק לרכוש. בגין מעשים אלה כבר ריצה בעבר פעמיים עונשי מאסר בפועל בני 6 חודשים, אשר רוצו בעבודות שירות, כך שבתי המשפט כבר העניקו לו הזדמנות לשנות מדרכיו ומשלא הפיק את הלקחים המתבקשים אין מקום

להסתפק פעם נוספת בענישה מקילה על דרך של מאסר נוסף שירוצה בעבודות שירות כפי שממליץ שירות המבחן.

לטענת התובעת, אשר הפנתה בהקשר זה לתסקיר ולגורמי הסיכון המנויים בו, אין כל הצדקה בהליך זה לסטייה לקולא ממתחם הענישה, ולטעמה יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום, כאשר מתחם העונש שיש לקבוע לאישומים הראשון, השלישי והרביעי נע ממאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות עד מאסר של ממש שיכול להגיע עד שנה. בכל הנוגע לאישום החמישי יש לקבוע מתחם עונש הולם נע בין 5 חודשים ל-14 חודשי מאסר. הנאשם רמס ברגל גסה את זכותם של המתלוננים להגנה על גופם, על שלוותם ועל קניינם ויש להשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מ-16 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. הנאשם אמנם נטל אחריות, הביע חרטה וחסך זמן ציבורי, והוא אף הוחזק במעצר של ממש כארבעה חודשים, אך בשים לב לחומרת מעשיו, לעברו ולאמור בתסקיר, יש מקום להשית עליו את העונשים המבוקשים.

בפתח טיעוניו הדגיש הסנגור המלומד את העובדה כי כלל מעשיו של הנאשם בוצעו בתוך פרק זמן קצר בן ימים בודדים, על רקע תחושת לחץ משמעותית שחוזה ואשר הובילה בסופו של דבר לאיבוד שליטה והתמוטטות עצבים. לדבריו, פתיחת הפיצרייה היוותה עבור הנאשם מחד הצלחה אישית והתגברות אדירה על מכשולים שנמשכו במשך שנים רבות, לאחר שנפצע באופן אנוש בתאונת דרכים, ומנגד גורם ללחץ ולמתיחות קשים מנשוא. את מכלול המעשים המתוארים בכתב האישום יש לראות כמסכת אחת של אירועים, עליה מקבל הנאשם אחריות מלאה, מביע בושה וחרטה ומתחייב לשלם את הפיצוי הכספי שתבעו ממנו הורי השותף בגין הנזק שנגרם להם. באשר להתנהלותו מול השוטרים הסביר כי בהמשך למצב הנפשי בו היה הנאשם נתון, נכנסו השוטרים לדירתו באלימות, אזקו אותו והוציאו אותו כשהוא לבוש בבגדיו התחתונים בלבד. תלונה שהוגשה למח"ש נסגרה.

ב"כ הנאשם אף הדגיש כי הנאשם מבין את מעשיו, את קשייו ואת דפוסי התנהגותו ומביע רצון כן להשתלב בהליך טיפולי כפי שהוצע על ידי שירות המבחן, אשר היה ער לעברו הפלילי ולתולדות חייו, ובכל זאת סבר כי הענישה המתאימה לנאשם היא ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, בצירוף צו מבחן, ולא במאסר מאחורי סורג ובריח. לטענתו, נוהגים בתי המשפט להטיל בנסיבות דומות עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לפרקי זמן של 3 עד 5 חודשים, ובשים לב לכך שהנאשם הוחזק במעצר כ-4 חודשים תמימים ראוי במקרה זה להסתפק בתקופת מעצרו ולחלופין להשית עליו מאסר נוסף שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם עצמו הביע גם בפני חרטה עמוקה על מעשיו, ביקש שלא להשיבו על מאחורי סורג ובריח והתחייב כי לא ישוב לעולם לבצע מעשים דומים.

דין והכרעה:

על ההליך שלפני חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, אשר מחייבות קביעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים המפורטים בכתב האישום, על יסוד העיקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה. על המתחם לשקף את הערכים החברתיים שנפגעו, את עוצמת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת מכלול הנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה.

עיון בעובדות כתב האישום מגלה כי לאורך חמישה ימים תמימים נהג הנאשם כלפי כל הסובב אותו ברצף של מעשים פרוצים, אלימים, בוטים ונטולי רסן אשר פגעו פגיעה ממשית בשלומם הפיזי והנפשי של קרבתיו, בשלוות נפשם, בכבודם העצמי, בתחושת הביטחון שלהם ובחלק מהמקרים גם ברכושם. ברצף המעשים הללו ניתן לזהות מרכיבי חומרה בלתי מבטלים, המצדיקים הדגשה נוספת. תחילה איים הנאשם להרוג עובד ניקיון תמים בקניון ותקף אותו בגין עניין של מה בכך. בהמשך, הסלימו והחמירו מעשיו באופן קיצוני, עת הגיע לבית הוריו של שותפו בשעת לילה ודרש מהם באיומים סכום של 500,000 ₪ ובהמשך הותיר בתאים הקוליים של מכשירי הטלפון של השותף, אמו ואשתו, כמו גם באלה של אחיו ואביו שלו עצמו, הודעות קוליות בוטות ומאיימות מרף החומרה הגבוה ביותר, לרבות איומים בפגיעה פיזית חמורה, בשריפת מכוניותיהם ובביצוע מעשי אינוס בגופם.

חמור במיוחד האירוע שהתרחש בבוקרו של יום המחרת, אז נהג הנאשם ברכבו מאחורי הרכב בו נהג אביו של השותף, ובעודו נוסע במהירות גבוהה ניסע לעקוף ולדחוק את האב לשולי הכביש, בעוד זה עושה דרכו לתחנת המשטרה. מדובר במעשים חמורים ביותר, אשר עלולים היו להביא לפגיעה חמורה לא רק ברכב, אלא בגופו ואפילו בחייו של האב עצמו. יתרה מכך, כאשר נעצר האב ברמזור, יצא הנאשם מרכבו, ניגש לרכבו של האב וכלה בו זעמו בכך שבעט בדלתות ובחלונות, עקר את המראות ועזב את המקום רק כשראה את האב פונה לכיוון תחנת המשטרה.

ביום 6.8.16 הפכו גם שכניו של הנאשם לבניין המגורים לקורבנות פוטנציאליים. תחילה איים הנאשם על אחד השכנים ותקף אותו בכפף, כאשר כל חטאו של אותו שכן היה בכך שביקש מהנאשם להחליש את קולה של המוזיקה שבקעה מדירתו. גם בתום אירוע זה לא נתקררה דעתו של הנאשם וכעבור שעות שבו והתייצב בפתח דירת השכן ושם קילל, צעק, איים והשתולל. כתוצאה מכך יצאו שכנים נוספים לחדר המדרגות וניסו להרגיעו אך התנהגותו רק הסלימה בכך שנכנס לדירתו, נטל סכין מטבח, איים על אותם שכנים שלא יתעסקו איתו, ואף השליך לעברם כיסא. כאשר התייצבו במקום שוטרים וביקשו לעצרו תקף גם אותם בבעיטות, דחיפות ויריקה, הוריד את תחתונו והשמיע כלפיהם אמרה בוטה ומעליבה. גם בתחנת המשטרה המשיך בהתנהגות משפילה, מעליבה ופוגענית, כלפי שוטרים ושוטרות כאחד, ואף הגדיל לעשות בכך שאיים על אחד השוטרים שיחסל את ילדיו ויגרם לו לנכות שתצריך אשפוז קבוע בבית ליונשטיין. גם כאן מדובר בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור מרף החומרה הגבוה ביותר. לבסוף, הרהיב הנאשם עוז והמשיך לאיים על אשת השותף גם מתוך בית המעצר, בשיחת הטלפון שקיים עמה למחרת היום בעודה עובדת בפיצרייה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי כאשר מדובר בעבירות אלימות מעין אלה, אשר כל אחת מהן כשלעצמה אינה מגלמת בהכרח עבירה חמורה, אך הצטברותן ההולכת וגוברת מגבירה את עוצמתן, קיים מנעד רחב של מענים עונשיים, בהתאם לטיב ועוצמת האלימות שהופעלה, לזהות הקורבנות, למכלול הנסיבות הקונקרטיות של המעשים, כמו גם למאפייניו האישיים של העבריין ולעברו הפלילי. מטבע הדברים קיים קושי לאתר בפסיקה מקרים דומים לאלה שבפני, בשים לב לרצף ההתנהגויות הקשות שביצע הנאשם, כלפי מתלוננים שונים ובהקשרים שונים. לפיכך, קשה להשליך באופן ישיר על מתחמי הענישה הראויים במקרה זה מהפסיקה שהוצגה על ידי מי מהצדדים ובכלל, ובכל זאת אציין מספר החלטות מהן ניתן לגבש אמות מידה מסוימות לענישה בנסיבות מעין אלה.

במסגרת רע"פ 4321/09 **ליטבינקו נ' מ"י** (26.7.09) נדחה ערעורו של המערער אשר נדון בבית המשפט המחוזי, לאחר שהקל בעונשו, ל-9 חודשי מאסר. המערער הורשע בעבירות של תקיפה, איומים, החזקת סכין וחבלה במזיד ברכב בכך שבין המערער למתלוננים התפתח ויכוח כספי, במהלכו תקף המבקש את המתלוננים מחוץ לבית העסק של המערער, כאשר הכה את אחד המתלוננים באמצעות ידיו, נגח במתלוננים בראשו, והכה אותם בעזרת מקל עץ, וכתוצאה מכך נגרמו להם חבלות של ממש. בנוסף, המבקש ניפץ את זגוגיות רכבי המתלוננים ורדף אחריהם כאשר הוא מאיים עליהם בעזרת שני סכיני מטבח גדולים.

ברע"פ 7656/13 **דניאל נ' מ"י** (14.11.13) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה סתם, החזקת סכין ואיומים בכך שבין המשיב למתלונן, שהוא שכנו, התפתח ויכוח, במהלכו איים המשיב על המתלונן שהוא ישרוף לו את הבית. בהמשך תקף המשיב את המתלונן, בכך שתפס אותו בחולצתו ובעט בו. משהדף המתלונן את המשיב, הלך זה האחרון לביתו ושב עם סכין לכיוונו של המתלונן. אביו של המתלונן נכנס לתמונה וניסה לחסום את המשיב, ואז איים הנאשם על אביו של המתלונן. בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם ודן אותו לשנת מאסר בפועל. בנוסף הופעל מאסר מותנה כך שבסה"כ נגזר עליו לרצות 30 חודשי מאסר. פנייתו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה כאמור.

במסגרת רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מ"י** (10.4.14) נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים בלבד, ללא עבירות אלימות נוספות, והוא נדון ל-3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

כידוע, על פי הוראות החוק, יש לקבוע מתחם עונש הולם לצד כל אחד מהאירועים המפורטים בכתב האישום. במקרה זה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה נפרד בגין כל אחד מהאישומים ואילו ההגנה ביקשה לראות בהם משום מסכת עבריינית אחת. לטעמי, אין לסוגיה זו חשיבות אופרטיבית, שכן בכל מקרה ראוי להשית על הנאשם עונש אחד כולל המבטא את מכלול השיקולים לקולא ולחומרא, וראו לעניין זה סעיף 40 יג' לחוק העונשין, אך אציין כי נטיית ליבי בהקשר הנוכחי הנה לאמץ את נקודת המבט של ההגנה לפיה ראוי לקבוע במקרה זה מתחם עונש הולם יחיד לכלל המעשים. אמנם במקרה זה ניתן להצביע על התנהגויות אלימות נפרדות כלפי מתלוננים שונים אשר אינם קשורים זה בזה באופן ישיר, נתון אשר מעיד דרך כלל על אירועים נפרדים, אך הסתכלות נוספת ממעוף הציפור על כלל האירועים מגלה לכאורה כי מדובר ברצף של התנהגות פרועה, אלימה ואימפולסיבית, בתוך פרק זמן קצר של ימים בודדים בלבד, שבליבה דחף עברייני אחד, אשר הופנה אמנם בכל פעם כלפי גורם אחר, אך כזה שראוי לראות בו כמסכת עבריינית אחת, ולו בדוחק.

בנסיבות אלה אציין בקצרה כי אילו היה עלי לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אישום בנפרד, הרי שלצד האישומים הראשון והשלישי הייתי קובע מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר מצומצם של חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום הרביעי, הרי שיש לפצלו לשני חלקים נפרדים, אחד שעניינו העבירות כלפי השכנים, לרבות נטילת הסכין הכרוכה בהן, והשני מכלול העבירות כלפי השוטרים. לצד כל אחד משני החלקים הללו יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. באשר לאישום החמישי, אשר כולל את האיומים הבוטים כלפי בני המשפחה, את הניסיון המסוכן להוריד את רכבו של האב לשוליים ואת הפגיעה הקשה ברכבו, הרי שהמתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לכלל המעשים המפורטים בכתב האישום נע בין

12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

משנקבעו מתחמי הענישה יש לאתר את העונש המתאים לנאשם בשים לב למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. בהקשר זה אין מנוס אלא להזכיר כי אין מדובר בפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין בגין עבירות אלימות ואף אין מדובר בפעם הראשונה בה מוטלים עליו עונשי מאסר. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות מגלה כי זוהי הרשעתו הרביעית של הנאשם בפלילים, וכי בעבר אף הורשע בעבירות בעלות מאפיינים דומים לאלו שביצע גם הפעם. תחילה, נדון הנאשם בשנת 2008 לעונש מאסר מותנה בגין עבירות של נהיגה פוחזת של רכב, תקיפת שוטר, איומים והעלבת עובד ציבור. בהמשך, בתחילת שנת 2010 הושתו עליו 6 חודשי מאסר, שרוצו בעבודות שירות, לצד צו מבחן, בגין עבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. לבסוף, במהלך שנת 2011, נדון הנאשם פעם נוספת ל-6 חודשי מאסר בפועל, שרוצו בעבודות שירות, ולצו מבחן למשך שנה נוספת, לאחר שהורשע בגין עבירות איומים, היזק לרכוש והעלבת עובד ציבור, אותן ביצע בסוף שנת 2008.

עינינו הרואות כי לנאשם ניתנו כבר על ידי בתי המשפט הזדמנויות חוזרות לשנות מדרכיו. בשני מקרים קודמים כבר נשלח הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות, כאשר עונש מסוג זה הוטל על הנאשם לאחרונה כבר לאחר תאונת הדרכים הקשה בה נפגע, ומתוך ניסיון מובהק לשקמו על דרך של הפנייה חוזרת לשירות המבחן. אף על פי כן, שב הנאשם פעם נוספת לסורו, בחלוף שנים אחדות בלבד, כאשר הפעם חלה אף הסלמה בהיקף וחומרת העבירות, ועל כן דומה כי אין מנוס זו הפעם אלא ליתן את הדגש במקרה הנוכחי ביתר שאת על שיקולי הגמול וההרתעה.

אכן שירות המבחן המליץ כי בית המשפט ישית פעם נוספת עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן, אך כידוע מדובר בהמלצה בלבד, כאשר שירות המבחן מתמקד באופן טבעי במידה רבה בסוגיית השיקום, ובמידה פחותה ביתר שיקולי הענישה עליהם מופקד בית המשפט. עיון מעמיק בתוכנו של התסקיר מלמד כי לנאשם קושי, המאפיין אותו מזה שנים, בקבלת מרות וסמכות וכי הוא בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית. על נטייה מובהקת זו ניתן ללמוד גם מעברו הפלילי וממעשיו הנוכחיים. קצינת המבחן התרשמה אמנם מכך שכיום הנאשם מכיר בקשיים אלה ומביע רצון כן לשנות את דרכיו ולסגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי, אלא שאין די בכך כדי להביא במקרה זה לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע למעשים. אילו מדובר היה בפעם הראשונה בה מופנה הנאשם לטיפול, יתכן כי ניתן היה להעניק לו, ולו לפנים משורת הדין, את ההזדמנות הטיפולית המבוקש, אך כזכור, מדובר במי שכבר הושם בעבר בשני מקרים שונים בשיקוח שירות המבחן, ובכל זאת חזר לאותם דפוסים אלימים ואימפולסיביים שאפיינו אותו בעבר, וגם התאונה הקשה שחוזה והשלכותיה הפיזיות והנפשיות לא גרמה להפחתת מסוכנותו. בנסיבות אלה אין בשינוי התפיסתי המסוים המוזכר בתסקיר כדי להצדיק הטלת עונש מקל, המצוי מרחק רב מתחת לרף הענישה הראוי, כפי שממליץ שירות המבחן.

לצד נתונים מחמירים אלה ראוי לציין ולהדגיש גם את השיקולים כבדי המשקל המצדיקים הימנעות ממיצוי מלא של הדין עם הנאשם. בראש ובראשונה יש להזכיר כי כתב האישום תוקן לקולא וכי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, באופן שמנע את הצורך בשמיעת הראיות. נכונותו זו של הנאשם להודות במעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן, יש בה לא רק משום נטילת אחריות ותובנה לפסול שבמעשים, אלא גם חיסכון ממשי במשאבים ציבוריים, כמו גם בצורך להעיד בבית המשפט את כלל העדים, וביניהם חברים ובני משפחה, על כל אי הנעימות הכרוכה בכך. נטילת

האחריות באה לידי ביטוי גם בנכונותו המוצהרת של הנאשם לשלם פיצוי בגין הנזק שגרם במעשיו ובנכונותו למכור את חלקו בעסק המשותף. עוד ראוי להזכיר כי מדובר במי שנפגע בעבר בתאונת דרכים קשה, חווה עדיין כאב וסבל בעטיה ואף מוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי. לכך יש להוסיף את העובדה כי מדובר יהיה בתקופת מאסר ראשונה אותה יאלץ הנאשם לרצות מאחורי סורג וברית, ובמקרים מסוג זה נוהג בית המשפט להימנע ממיצוי הדין, מתוך תקווה כי די יהיה בתקופה מתונה באופן יחסי על מנת להרתיעו מביצוע מעשים דומים בעתיד. אזכיר עוד כי הנאשם ריצה תקופת מעצר ממשית של כארבעה חודשים מאחורי סורג וברית, ולאחריה הוחזק במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני למשך כחמישה חודשים נוספים, כך שהשבתו כיום לריצוי תקופת מאסר נוספת אינה פשוטה ופגיעתה בו ובבני משפחתו ממשית.

בשים לב למכלול נתונים אלה, הרי על אף שדינו של הנאשם בנסיבות רגילות היה לרצות עונש מאסר לתקופה העולה באופן משמעותי על הרף התחתון של המתחם שנקבע, אסתפק במקרה זה בהשתתפות עונש מאסר המצוי בסמוך לאותו רף, לצד מרכיבי ענישה משלימים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לאזרחים שנפגעו, ואשר אינם בני משפחתו של הנאשם.

אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 6.8.16 ועד ליום 4.12.16.
2. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג פשע, למעט חבלה במזיד ברכב.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה של חבלה במזיד ברכב.
4. פיצוי לכל אחד מעדי התביעה 1, 4, 9 ו-10 לכתב האישום בסכום של 1,000 ₪. פיצוי לכל אחד מעדי תביעה 2, 5 ו-6 לכתב האישום בסכום של 500 ₪. סכום הפיצוי הכולל בסך 5,500 ₪ יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום, ויועבר על ידי המזכירות למתלוננים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הצדדים.

